

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נדריים דף כט.

המקדיש דבר עד זמן מסוים, קודשת הגוף או קדושת דמים, האם פוקעת הקדושה בכדי או לא?

קדושת דמים	קדושת הגוף	לבר פדא
אינה פוקעת בכדי	אינה פוקעת בכדי	לבר פדא
פוקעת בכדי	לרבא: אינה פוקעת בכדי לאביי: פוקעת בכדי	לעולא

כיצד מעמידים את הברייתא דלהלן?

סיפא: [שור זה] לאחר ל' יום עולה ומעכשיו שלמים	רישא: שור זה עולה כל ל' יום ולאחר ל' יום שלמים	לבר פדא
באם לא אמר מעכשיו שלמים ²	בהקדיש לדמי וגם פדאו ¹	לבר פדא
לא מתוקמא	בהקדיש לדמי - ונפקע ממילא ³	לרבא
בקדושת דמים - ונפקע ממילא	בקדושת הגוף - ונפקע ממילא	לאביי

נדריים דף כט:

המקדיש קרבן או מקדש אשה לאחר זמן האם יכול לחזור בו?

המקדש אשה	המקדיש קרבן	לריש לקיש
אינה יכולה לחזור בה	אינו יכול לחזור בו -	לריש לקיש
יכולה לחזור בה	אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט ⁴	לר' יוחנן

¹ כן פירש הר"ן בפירושו השני, דבר פדא מעמיד את הברייתא שהקדיש שור בעל מום - שקדושתו היא רק לדמיו, ואע"י דס"ל לבר פדא דאין הקדש יוצא בכדי אפי' בקדושת דמים, שאני הכא שעשה פדיון - ולכן לאחר ל' יום הוי עולה. והחידוש הוא דאף שבשעה שהקדיש לא היתה ראויה קדושת שלמים לחול מחמת קדושת העולה, בכל אופן אחרי שפדה חלה הקדושת שלמים. אולם בפירושו הראשון הביא הר"ן דאה"נ דהאי רישא קשיא לבר פדא.

² פי', דהסיפא באה לאשמועינן דין אחר והוא שאפשר להחיל קדושה לאחר זמן - ולומר לאחר ל' יום יהיה עולה, אולם זה בתנאי שלא אמר תחילה "מעכשיו שלמים" דאם אמר כן לא תחול העולה, דבר פדא לשיטתו דאמרינן קדושה שבהם להיכן הלכה.

³ אכן דברי רבא נשאר בתיובתא, דאם מיירי לדמי מה באה הסיפא לאשמועינן, והניחא לאביי דמעמיד את הסיפא בקדושת דמים, י"ל דחדא בקדושת הגוף וחדא בקדושת דמים, ואתא הסיפא לפרושי רישא שמיירי בקדושת הגוף, דלא"כ למה לי תרתי בקדושת דמים.

⁴ פי', ולכן אינו יכול לחזור בו אפי' אליבא דר' יוחנן שגבי אשה כן חוזרת. וקשה הרי אם אמירתו לגבוה הוא כמסירה להדיוט, הא ר' יוחנן פליג כשנעשה מעשה מסירה, דהרי נתן לאשה מעות, ובכל אופן ס"ל לר' יוחנן שיכולה לחזור בה. ותירץ הר"ן, שמועילה האמירה לגבוה כאילו היתה מסירה להדיוט ואמר "מעכשיו" שהרי הדין לכו"ע שאם אמר לאדם קנה לך מעכשיו ולאחר ל' יום אינו יכול לחזור בו.